

¹So spricht der HERR zu mir: Gehe hin und kaufe dir einen leinenen Gürtel und gürtete damit deine Lenden und mache ihn nicht naß.²Und ich kaufte einen Gürtel nach dem Befehl des HERRN und gürtete ihn um meine Lenden.³Da geschah des HERRN Wort zum andernmal zu mir und sprach:⁴Nimm den Gürtel, den du gekauft und um deine Lenden gegürtet hast, und mache dich auf und gehe hin an den Euphrat und verstecke ihn daselbst in einem Steinritz.⁵Ich ging hin und versteckte ihn am Euphrat, wie mir der HERR geboten hatte.⁶Nach langer Zeit aber sprach der HERR zu mir: Mache dich auf und hole den Gürtel wieder, den ich dich hieß daselbst verstecken.⁷Ich ging hin an den Euphrat und grub auf und nahm den Gürtel von dem Ort, dahin ich ihn versteckt hatte; und siehe, der Gürtel war verdorben, daß er nichts mehr taugte.⁸Da geschah des HERRN Wort zu mir und sprach:⁹So spricht der HERR: Eben also will ich auch verderben die große Hoffart Juda's und Jerusalems.¹⁰Das böse Volk, das meine Worte nicht hören will, sondern gehen hin nach Gedünken ihres Herzens und folgen andern Göttern, daß sie ihnen dienen und sie anbeten: sie sollen werden wie der Gürtel, der nichts mehr taugt.¹¹Denn gleichwie ein Mann den Gürtel um seine Lenden bindet, also habe ich, spricht der HERR, das ganze Haus Israel und das ganze Haus Juda um mich gegürtet, daß sie mein Volk sein sollten, mir zu einem Namen, zu Lob und Ehren; aber sie wollen nicht hören.¹²So sage ihnen nun dies Wort: So spricht der HERR, der Gott Israels: Es sollen alle Krüge mit Wein

¹هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ لِي، اذْهَبْ وَاشْتَرِ لِنَفْسِكَ مِئْطَقَةً مِنْ كَتَّانٍ وَصَعْهَا عَلَى حَقْوَيْكَ وَلَا تُدْخِلْهَا فِي الْمَاءِ.²فَاشْتَرَيْتُ الْمِئْطَقَةَ كَقَوْلِ الرَّبِّ وَوَضَعْتُهَا عَلَى حَقْوَيَّ. فَصَارَ كَلَامُ الرَّبِّ إِلَيَّ ثَانِيَةً،⁴ خُذِ الْمِئْطَقَةَ الَّتِي اشْتَرَيْتَهَا الَّتِي هِيَ عَلَى حَقْوَيْكَ وَفِيمَ انْطَلِقُ إِلَى الْفُرَاتِ، وَاطْمُرْهَا هُنَاكَ فِي سَقِّ صَخْرٍ.⁵فَانْطَلَقْتُ وَطَمَرْتُهَا عِنْدَ الْفُرَاتِ كَمَا أَمَرَنِي الرَّبُّ.⁶وَكَانَ بَعْدَ أَيَّامٍ كَثِيرَةٍ أَنَّ الرَّبَّ قَالَ لِي، فِيمَ انْطَلِقُ إِلَى الْفُرَاتِ وَخُذْ مِنْ هُنَاكَ الْمِئْطَقَةَ الَّتِي أَمَرْتُكَ أَنْ تَطْمُرَهَا هُنَاكَ.⁷فَانْطَلَقْتُ إِلَى الْفُرَاتِ، وَحَفَرْتُ وَأَخَذْتُ الْمِئْطَقَةَ مِنَ الْمَوْضِعِ الَّذِي طَمَرْتُهَا فِيهِ. وَإِذَا بِالْمِئْطَقَةِ قَدْ فَسَدَتْ. لَا تَصْلُحُ لِنِسِيِّ. فَصَارَ كَلَامُ الرَّبِّ إِلَيَّ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَكَذَا أَفْسِدُ كَثِيرَاءَ يَهُودًا وَكَثِيرَاءَ أورشليمِ الْعَظِيمَةِ.¹⁰ هَذَا السَّعْبُ الشَّرِيرُ الَّذِي يَأْبَى أَنْ يَسْمَعَ كَلَامِي، الَّذِي يَسْأَلُكَ فِي عِتَادِ قَلْبِهِ وَيَسِيرُ وَرَاءَ إِلَهَةٍ أُخْرَى لِيُعْبِدَهَا وَيَسْجُدَ لَهَا، يَصِيرُ كَهَذِهِ الْمِئْطَقَةِ الَّتِي لَا تَصْلُحُ لِنِسِيِّ.¹¹لَأَنَّهُ كَمَا تَلْتَصِقُ الْمِئْطَقَةُ بِحَقْوَيِ الْإِنْسَانِ، هَكَذَا أَصْفَتُ بِنَفْسِي كُلَّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ وَكُلَّ بَيْتِ يَهُودًا يَقُولُ الرَّبُّ، لِيَكُونُوا لِي سَعْبًا وَاسْمًا وَفَحْرًا وَمَجْدًا، وَلَكِنَّهُمْ لَمْ يَسْمَعُوا.¹² فَتَقُولُ لَهُمْ هَذِهِ الْكَلِمَةُ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، كُلُّ زَوْجٍ يَمْتَلِئُ حَمْرًا. فَيَقُولُونَ لَكَ، أَمَا نَعْرِفُ مَعْرِفَةً أَنَّ كُلَّ زَوْجٍ يَمْتَلِئُ حَمْرًا.¹³ فَتَقُولُ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَتَدًا أَفْلا كُلُّ سُكَّانِ هَذِهِ الْأَرْضِ وَالْمُلُوكِ الْجَالِسِينَ لِإِدَاوُدَ عَلَى كُرْسِيِّهِ، وَالْكَهَنَةَ وَالْأَنْبِيَاءَ وَكُلَّ سُكَّانِ أورشليمِ سُكْرًا.¹⁴ وَأَحْطَمْتُهُمُ الْوَاحِدَ عَلَى أُخِيهِ، الْآبَاءَ وَالْأَبْنَاءَ مَعًا يَقُولُ الرَّبُّ. لَا أَسْفِكُ وَلَا أَتْرَافُ وَلَا أَرْحِمُ مِنْ إِهْلَاكِهِمْ.¹⁵ اِسْمَعُوا وَاصْعُوا. لَا تَتَعَطُّوا لِأَنَّ الرَّبَّ تَكَلَّمَ.¹⁶ اَعْطُوا الرَّبَّ إِلَهُكُمْ مَجْدًا قَبْلَ أَنْ يَجْعَلَ ظَلَامًا، وَقَبْلَمَا تَعْتُرَ أَرْحُلُكُمْ عَلَى جِبَالِ الْعَتَمَةِ، فَتَنْتَطِرُونَ نُورًا فَيَجْعَلُهُ ظِلًّا مَوْتٍ وَظَلَامًا دَامِسًا.¹⁷ وَإِنْ لَمْ تَسْمَعُوا ذَلِكَ فَإِنَّ نَفْسِي تَبْكِي فِي أَمَاكِنَ مُسْتَتْرَةٍ مِنْ أَجْلِ الْكَثِيرَاءِ، وَتَبْكِي عَيْنِي بَكَاءً وَتَدْرِفُ الدَّمُوعَ، لِأَنَّهُ قَدْ سَبَى قَطِيعَ الرَّبِّ.¹⁸ قُلْ لِلْمَلِكِ وَالْمَلِكَةِ، ائْتِضَعَا وَاجْلِسَا، لِأَنَّهُ قَدْ هَبَطَ عَنْ رَأْسَيْكُمَا تَاجٌ مَجْدِكُمَا.¹⁹ اُعْلِقْتُ مُدُنَ الْجَنُوبِ وَلَيْسَ مَنْ يَفْتَحُ. سَبَيْتُ يَهُودًا كُلَّهَا. سَبَيْتُ بِاللَّتَمَامِ.²⁰ اِرْقَعُوا أَعْيُنَكُمْ وَانظُرُوا الْمُقْبِلِينَ مِنَ الشَّمَالِ. أَيْنَ الْقَطِيعِ الَّذِي أُعْطِيَ لَكَ، عَنَمٌ مَجْدِكَ.²¹ مَاذَا تَقُولِينَ جِبْنَ يُعَاقِبُكَ

gefüllt werden. So werden sie zu dir sagen: Wer weiß das nicht, daß man alle Krüge mit Wein füllen soll?¹³ So sprich zu ihnen: So spricht der HERR: Siehe, ich will alle, die in diesem Lande wohnen, die Könige, die auf dem Stuhl Davids sitzen, die Priester und Propheten und alle Einwohner zu Jerusalem füllen, daß sie trunken werden sollen;¹⁴ und will einen mit dem andern, die Väter samt den Kindern, verstreuen, spricht der HERR; und will weder schonen noch übersehen noch barmherzig sein über ihrem Verderben.¹⁵ So höret nun und merket auf und trotzt nicht; denn der HERR hat's geredet.¹⁶ Gebet dem HERRN, eurem Gott, die Ehre, ehe denn es finster werde, und ehe eure Füße sich an den dunklen Bergen stoßen, daß ihr des Lichts wartet, so er's doch gar finster und dunkel machen wird.¹⁷ Wollt ihr aber solches nicht hören, so muß meine Seele heimlich weinen über solche Hoffart; meine Augen müssen von Tränen fließen, daß des HERRN Herde gefangen wird.¹⁸ Sage dem König und der Königin: Setzt euch herunter; denn die Krone der Herrlichkeit ist euch von eurem Haupt gefallen.¹⁹ Die Städte gegen Mittag sind verschlossen, und ist niemand, der sie auf tue; das ganze Juda ist rein weggeführt.²⁰ Hebt eure Augen auf und sehet, wie sie von Mitternacht daherkommen. Wo ist nun die Herde, so dir befohlen war, deine herrliche Herde?²¹ Was willst du sagen, wenn er dich so heimsuchen wird? Denn du hast sie so gewöhnt wider dich, daß sie Fürsten und Häupter sein wollen. Was gilt's? es wird dich Angst ankommen wie ein Weib in

وَقَدْ عَلَّمْتَهُمْ عَلَى نَفْسِكَ فُقُوداً لِلرَّبَّاسَةِ. أَمَا تَأْخُذُكَ
الْأَوْجَاعُ كَأَمْرَأَةٍ مَأْخِضٍ.²² وَإِنْ قُلْتِ فِي قَلْبِكَ، لِمَاذَا
أَصَابَنِي هَذِهِ. لِأَجْلِ عَظَمَةِ إِثْمِكَ هُنَاكَ دَبْلَاكِ وَانْكَشَفَ
عُنُقاً عَقْبَاكَ.²³ هَلْ يُعَيِّرُ الْكُوشِيُّ جِلْدَهُ أَوْ التِّمْرُ رُقِطَهُ.
فَأَنْتُمْ أَيْضاً تَقْدِرُونَ أَنْ تَصْنَعُوا خَيْراً أَتَيْهَا الْمُتَعَلِّمُونَ
السَّرَّ.²⁴ فَأَبَدُّهُمْ كَقَسِّ يَعْجَبُ مَعَ رِيحِ الْبَرِّيَّةِ. هَذِهِ
فُرْعَتُكَ، النَّصِيبُ الْمَكِيلُ لَكَ مِنْ عِنْدِي يَقُولُ الرَّبُّ،
لَأَنَّكَ تَسِيئَنِي وَاتَّكَلْتَ عَلَى الْكَذِبِ.²⁶ فَأَتَا أَيْضاً أَرْفَعُ
دَبْلِيكَ عَلَى وَجْهِكَ قَيْرَى خَزْبِكَ.²⁷ فِسْفُكَ وَصَهْلِكَ
وَرَدَّالَةُ زَبَاكَ عَلَى الْإِكَامِ فِي الْحَقْلِ. قَدْ رَأَيْتُ
مَكْرَهَاتِكَ. وَبَلُّ لَكَ يَا أُورُشَلِيمُ. لَا تَطْهْرِينَ. حَتَّى مَتَى
بَعْدُ.

Kindsnöten.²² Und wenn du in deinem Herzen sagen willst: "Warum begegnet doch mir solches?" Um der Menge willen deiner Missetaten sind dir deine Säume aufgedeckt und ist deinen Fersen Gewalt geschehen.²³ Kann auch ein Mohr seine Haut wandeln oder ein Parder seine Flecken? So könnt ihr auch Gutes tun, die ihr des Bösen gewohnt seid.²⁴ Darum will ich sie zerstreuen wie Stoppeln, die vor dem Winde aus der Wüste verweht werden.²⁵ Das soll dein Lohn sein und dein Teil, den ich dir zugemessen habe, spricht der HERR. Darum daß du mein vergessen hast und verlässest dich auf Lügen,²⁶ so will ich auch deine Säume hoch aufdecken, daß man deine Schande sehen muß.²⁷ Denn ich habe gesehen deine Ehebrecherei, dein Geilheit, deine freche Hurerei, ja, deine Greuel auf Hügeln und auf Äckern. Weh dir, Jerusalem! Wann wirst du doch endlich rein werden?